

Motion till riksdagen 2020/21:397

av Jon Thorbjörnson m.fl. (V)

Konsumenträtt

1 Innehållsförteckning

1 Innehållsförteckning	1
2 Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3 Inledning.....	2
4 Konsumenträtt i coronatider	3
5 Alla konsumenter ska ha rätt till god konsumentvägledning	3
5.1 Förebyggande arbete och rätt kompetens för konsumentvägledare	4
6 Överskuldsetting.....	5
6.1 Förebyggande åtgärder mot överskuldsetting.....	6
6.2 Barnkonsekvensanalys vid överskuldsetting	6
6.3 Slutlig preskriptionstid.....	8
7 Förbjud snabblån	8
8 Kreditprovning	9
9 Könsdiskriminerande reklam.....	10
10 Omvänt nixregister	10

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att göra kommunerna skyldiga att tillhandahålla konsumentvägledning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör vidta åtgärder för att tillse att Konsumentverkets arbete med att utbilda och fortbilda konsumentvägledare ökar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag som innebär att huvudregeln för betalningsplanens längd vid skuldsanering för privatpersoner minskas från fem till tre år med två betalningsfria månader per år och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen snarast bör återkomma med förslag på konkreta förebyggande åtgärder mot överskuldsättning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör göras en barnkonsekvensanalys av dagens regelverk och lämnas förslag som förbättrar situationen för alla de barn och unga som lever i familjer med överskuldsättning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag som innebär att det införs en slutlig preskriptionstid för skulder och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen snarast bör lägga fram ett förslag som innebär att sms-lån och andra snabb lån förbjuds och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att långivaren ska stå för en större kostnad vid verkställighet hos Kronofogden om inte tillräcklig kreditprövning har genomförts och säkerhet inte krävts för lånet och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning om förbud mot könsdiskriminerande reklam i enlighet med utredningens förslag och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag om att införa ett omvänt nixregister och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med ett förslag som syftar till att förhindra oseriösa försäljningsmetoder via mobiltelefoner och sms och tillkännager detta för regeringen.

3 Inledning

Det blir allt svårare och mer komplicerat att vara konsument. Mer tekniskt avancerade produkter, fler komplicerade finansiella tjänster och en global marknad innebär många möjligheter men ställer också konsumenten inför större utmaningar. Trots att det finns ett omfattande konsumentskydd är konsumenterna ständigt i underläge. Det gäller både vid val av produkter och vid tvister. Avancerade metoder används för att få oss männi-

skor att konsumera så mycket som möjligt. Dagligen översköljs vi av reklam där vi uppmanas att konsumera mer av varor och tjänster. Marknadsföringen är ofta mycket aggressiv och vänder sig inte sällan till grupper av konsumenter som redan är ekonomiskt utsatta.

Den svenska konsumentpolitiken har en lång tradition och ingår som en naturlig del i välfärdssamhället. Vänsterpartiet ser att alla människor i dag inte har möjligheten att göra rationella och genomtänkta konsumtionsval, och därför behövs det både stöd till enskilda individer och ett tydligt regelverk.

4 Konsumenträtt i coronatider

Redan innan coronakrisen var trycket stort på konsumentorganisationerna i Sverige. När samhället och världen nästan stängde ner helt var det många tjänster som inte kunde genomföras, resor som ställdes in och evenemang som inte kunde genomföras. Även trycket på Allmänna reklamationsnämnden har varit stort redan innan coronakrisen, nu i samband med krisen har det skett en väldigt stor ökning av antalet ärenden vilket gjort att handläggningstiden ökat markant. Behovet av en välfungerande konsumentinformation är större än på väldigt länge. Förslag på ytterligare åtgärder på konsumentområdet återfinns i Vänsterpartiets budgetmotion (2020/21:3170).

5 Alla konsumenter ska ha rätt till god konsumentvägledning

Det blir alltmer komplicerat att vara konsument i dag och tyvärr hamnar ofta konsumenten i underläge gentemot företagen. Det borde vara självklart att konsumenter som får problem kan få hjälp och stöd och att det stödet är likvärdigt oavsett var i landet en bor. Tyvärr ser vi hur utvecklingen går åt fel håll och hur den kommunala konsumentvägledningen i stället minskar.

Konsumentverket har under många år kartlagt kommunernas konsumentvägledning. Under flera år har kommunerna stegvis skurit ned på sina konsumentvägledare. 203 kommuner har någon form av konsumentvägledning, vilket är 16 färre än förra året och 67 färre än 2015. I 54 procent av kommunerna ägnas upp till åtta timmar i veckan åt verksamheten. Motsvarande 83 årsarbetskrafter läggs på kommunal konsumentvägledning i landet 2020, det är 7 färre än 2019 och 42 färre än 2015.

Införandet av Hallå konsument var en nödvändig och viktig åtgärd, men den nationella rådgivningen kan aldrig ersätta den kommunala. De är beroende av och kompletterar varandra för att tillsammans ge ett bra konsumentstöd. Kommunernas konsumentvägledning har, till skillnad från den nationella vägledningen, den lokala förankringen och kan ge ett mer personligt stöd. Det har också visat sig att den lokala vägledningen får ta emot alltmer komplicerade ärenden. I många kommuner erbjuds också fysiska möten och hjälp att tolka avtal eller andra dokument. Några kommuner hjälper också till att medla mellan konsument och företagare.

De flesta kommuner erbjuder någon form av konsumentvägledning, men tyvärr är denna många gånger alltför bristfällig. Enligt Sveriges Konsumenter har 87 av landets

kommuner ingen konsumentvägledning över huvud taget. Det innebär att 1,7 miljoner konsumenter har mycket svårt att få stöd och hjälp.

Det är mot denna bakgrund därför helt nödvändigt att lagstifta om införandet av en skyldighet för landets kommuner att tillhandahålla en god konsumentvägledning så att Sveriges konsumenter kan garanteras ett likvärdigt konsumentstöd över hela landet. Det är inte rimligt att möjligheten till god konsumentvägledning ska vara beroende av var i landet en bor.

Det finns i dag en skyldighet för kommunerna att tillhandahålla skuld- och budgetrådgivning i skuldsaneringslagen. Konsumentverket ska stödja och ge vägledning för den budget- och skuldrådgivning som kommunerna ansvarar för. Det borde mot den bakgrunden vara rimligt att även lagstifta om obligatorisk kommunal konsumentvägledning, vilket är en fråga som är starkt sammanlänkad med budget- och skuldrådgivningen som kommunen är skyldig att tillhandahålla.

Om det går snett med bilköpet, hantverkartjänsten m.m. och konsumenten inte kan hävda sina lagstadgade rättigheter, så kan detta resultera i nya lån som kan sluta i personliga ekonomiska katastrofer, skilsmässa, psykiska bekymmer, sjukskrivningar etc., vilket kan bli dyrt även för kommunerna i slutändan. Konsumentvägledning är en investering för framtiden som kan spara stora summor både för den enskilde och för samhället.

Regeringen bör utreda möjligheten att göra kommunerna skyldiga att tillhandahålla konsumentvägledning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5.1 Förebyggande arbete och rätt kompetens för konsumentvägledare

Vänsterpartiets uppfattning är att det krävs mer långsiktiga satsningar för att utveckla en konsumentvägledning som kan komma alla konsumenter till godo. I detta arbete är det förebyggande arbetet av stor betydelse. Genom det förebyggande arbetet kan den lokala vägledaren nå ut på bred front och konsumenter kan informeras och göras uppmärksamma på typiska fallgropar och problemområden. Med goda kunskaper om vad som gäller på konsumentmarknaden och vart enskilda kan vända sig för stöd och hjälp så kan vi stärka konsumenternas makt och inflytande i samhället. Det är en viktig demokratifråga. De lokala konsumentvägledarna är i detta sammanhang en central och viktig resurs. Det är önskvärt att exempelvis förstärka konsumentinformationen i grundskolan, gymnasieskolan och gymnasiesärskolan samt på sfi. Särskilda insatser kan också göras i samarbete med föreningslivet och olika folkrörelser.

Konsumentvägledningen behöver ha ett bra innehåll och hålla en god kvalitet. Det är därför viktigt att konsumentvägledare har rätt utbildning och god kompetens på området.

I många kommuner har konsumentvägledning lagts på tjänstemän som har andra tunga ansvarsområden eller på generalister på medborgarkontor. Konsumentfrågorna greppar över ett stort område som kräver hög kompetens, ständig uppdatering och fördjupade kunskaper, inte minst inom konsumenträtten där lagar och praxis ständigt förändras. Medborgarkontor kan med sina oftast generösa öppettider vara ett utmärkt komplement till konsumentvägledningsverksamheten, men erfarenheterna visar att konsumenternas frågor ofta är så komplicerade att det ändå måste utses någon eller några personer med specialistkompetens. Det innebär att konsumentvägledaransvaret behöver ligga på särskilda konsumentvägledare med adekvat utbildning. Konsument-

verket erbjuder även utmärkta kurser, vidareutbildning och bra stöd för kommunala konsumentvägledare. Dock har detta urholkats på senare år, så ett tydliggörande om att detta är ett område som Konsumentverket ska jobba med bör tillkomma.

Regeringen bör vidta åtgärder för att tillse att Konsumentverkets arbete med att utbilda och fortbilda konsumentvägledare ökar. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6 Överskultsättning

Överskultsättning är en katastrof för dem som drabbas och särskilt för dem som fastnar i skuldfällan under lång tid, s.k. evighetsgäldenärer. Anledningen till överskultsättning varierar självklart, men orsaken är oftast personliga tragedier som arbetslöshet, skilsmässa, sjukdom eller konkurs. Kronofogdemyndigheten beräknar att det finns ca 400 000 överskultsatta i Sverige och att den siffran varit ganska konstant under de senaste tio åren.

Överskultsättning har ett högt pris för både den enskilde och samhället. Överskultsatta personer har t.ex. sämre hälsa och arbetar mindre än genomsnittsbefolkningen. Förutom konsekvenser för enskilda har undersökningar visat att samhällets kostnader för överskultsättning kan vara så stora som 30 till 50 miljarder kronor (Kronofogdemyndigheten 2008). Socialstyrelsen beskriver i en utredning från 2013 att barn som växer upp i överskultsatta familjer drabbas hårt av ett mycket utsatt ekonomiskt läge och menar att dessa familjers livsvillkor sannolikt hör till de sämre i samhället.

Vänsterpartiet ställde sig bakom och välkomnade den nya skuldsaneringslagen (2016:675) som bl.a. innebär att det har blivit enklare att genomföra och få skuldsanering. Lagen innebär att betalningsplanen i fler fall ska kunna bestämmas till kortare tid än fem år, vilket vi anser är ett steg i rätt riktning. Vänsterpartiet menar dock att det finns utrymme för ytterligare förbättringar. Enligt vår mening borde betalningsplanen som huvudregel bestämmas till tre i stället för fem år. Sådana kortare betalningsplaner i kombination med två betalningsfria månader per år skulle ge ännu bättre förutsättningar för överskultsatta att klara av en skuldsanering och få en andra chans utan alltför hård belastning på gäldenären och hans familj.

Närmare 40 procent av skuldsaneringsgäldenärerna har enligt den statliga utredningen Ut ur skuldfällan hemmavarande barn. Många av dessa barn förvägras rätten att leva normala liv. De har inte råd att spela fotboll för att fotbollsskorna är för dyra, gå i musikskola för att avgiften är för dyr, gå och fika med kompisar eller gå på bio eller andra fritidsaktiviteter som kostar pengar.

En femårig betalningsplan innebär att många av dessa barn tvingas leva under mycket svåra ekonomiska förhållanden under större delen av sin barndom och uppväxt, vilket kan få omfattande negativa konsekvenser. Det är också viktigt att komma ihåg att de flesta överskultsatta har levt på existensminimum under lång tid, även innan skuldsaneringen trädde i kraft. Det är också rimligt att ha två betalningsfria månader under skuldsaneringsperioden. Detta innebär att den skuldsatta kan få ett andrum vid två tillfällen i samband med sommar och jul. Det är något som särskilt skulle gynna barnfamiljer. Det kan betyda oerhört mycket om man som barn får göra en utflykt på sommaren eller få en julklapp till jul.

Regeringen bör återkomma med ett förslag som innebär att huvudregeln för betalningsplanens längd vid skuldsanering för privatpersoner minskas från fem till tre år med två betalningsfria månader per år. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6.1 Förebyggande åtgärder mot överskuldsättning

Vänsterpartiet anser att det förebyggande arbetet för att motverka överskuldsättning är av stor betydelse och i detta sammanhang spelar den kommunala budget- och skuldrådgivningen en central och avgörande roll. Då gäller det förstås att det finns resurser. Det är därför viktigt att landets kommuner tillhandahåller en bra budget- och skuldrådgivning med god tillgänglighet och hög kvalitet. Riksrevisionens granskning Överskuldsättning – hur fungerar samhällets stöd och insatser? (RiR 2015:14) visar att det finns brister i dagens system samt att kommunerna endast ägnar 8 procent åt förebyggande arbete.

En allt större andel av dem som söker skuldsanering har spelskulder och det här är en grupp som riskerar att fortsätta öka. Kommuner och regioner har sedan 2018 ansvar för behandling och förebyggande arbete kring spelmissbruk och det behöver intensifieras. Vi ser också att såväl Konsumentverket som Spelinspektionen är viktiga för att motverka oseriösa aktörer och spelreklamens utbredning och skydda konsumenterna mot riskfyllt spelande och i förlängningen överskuldsättning.

Vänsterpartiet menar att det är viktigt att bl.a. öka informationen och utbildningsinsatserna för att särskilt nå barn och unga vuxna. Även det civila samhället borde kunna bidra med insatser inom det förebyggande området. Det ekonomiska språket är för många svårt och ofta obegripligt, varför en bred folkbildningsinsats är av stor betydelse. Det finns redan i dag utbildningsmaterial i privatekonomi riktade till högstadies- och gymnasieskolan som tagits fram av Konsumentverket i samarbete med Finansinspektionen (FI) och Kronofogdemyndigheten.

I tidigare utredningar, såsom SOU 2013:78, har en rad olika förslag på förebyggande åtgärder lyfts. Att förstärka det förebyggande arbetet är en grundsten i arbetet för att förhindra att fler människor hamnar i skuldfällan. De åtgärder som vidtagits hittills har inte varit tillräckliga.

Regeringen bör snarast återkomma med förslag på konkreta förebyggande åtgärder mot överskuldsättning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6.2 Barnkonsekvensanalys vid överskuldsättning

En grupp som drabbas hårt av överskuldsättning är barn. Barnombudsmannen har i samband med tidigare utredningar framfört kritik mot att barnens rättigheter inte blivit tillräckligt belysta. Det finns i dag alltför lite forskning om hur barn drabbas av överskuldsättning, och det krävs krafttag. Barns rättigheter och situation bör särskilt utredas, genom en särskild barnkonsekvensanalys för barn och unga som lever i familjer med överskuldsättning.

Socialstyrelsen beskriver i en utredning från 2013 att barn som växer upp i överskuldsatta familjer drabbas hårt av ett mycket utsatt ekonomiskt läge och menar att dessa familjers livsvillkor sannolikt hör till de sämre i samhället. Barnen upplever ofta

att de väldigt tidigt måste sätta sig in i familjens ekonomiska situation, vilket kan göra att skola och fritid blir lidande. En del barn berättar att de känner sig utanför i skolan eftersom de inte kan följa med på olika aktiviteter. Forskning har visat att barn som vuxit upp i social utsatthet står inför en större risk att själva hamna utanför, i en liknande situation i vuxen ålder, jämfört med andra barn.

Rent generellt kan det sägas att reglerna i samband med överskudsättning hittills inte har tagit tillräcklig hänsyn till barnens situation. Det är därför nödvändigt att belysa barnperspektivet på ett bättre och tydligare sätt för att bl.a. leva upp till barnkonventionen.

Under de senare åren har ett flertal lagändringar tillkommit för att minska möjligheterna att skuldsätta barn. Det förekom tidigare att barn hamnade hos Kronofogdemyndigheten med skulder för obetalda parkeringsböter, då föräldrarna registrerat bilen i barnets namn. I november 2003 fanns t.ex. nästan 5 000 bilar registrerade på drygt 4 100 barn. Den 1 juli 2007 ändrades lagen så att brukaren, inte ägaren, blev ansvarig för alla fordonsrelaterade skulder. Flera andra ändringar har även införts i föräldrabalken samt i bl.a. hälso- och sjukvårdslagen, tandvårdslagen, lagen om läkarvårdsersättning och lagen om ersättning för sjukgymnastik, som innebär att avgifter inom dessa områden tas ut av förmyndaren. Tidigare var det nämligen möjligt att avgifter för uteblivna besök debiterades barnen när de blev myndiga, något som ledde till att flera ungdomar hamnade hos Kronofogdemyndigheten. I dag är möjligheten att skuldsätta barn mycket begränsad, men fortfarande förekommer det att barn av olika skäl blir skuldsatta.

I utredningen Överskudsättning i kreditsamhället? (SOU 2013:78) framgår det att 75 procent av de omyndigas samlade skulder 2010 avsåg obetalda skadestånd. Av dessa bar 25 procent ett solidariskt skadeståndsansvar. Det solidariska skadeståndsansvaret innebär att samtliga dömda gärningsmän blir gemensamt återbetalningsskyldiga. Betalningskravet kan riktas mot en av de dömda, som sedan får kräva de övriga på deras del av skulden. Motivet bakom det solidariska ansvaret är att den skadelidande ska få sina pengar så snart som möjligt, oavsett vem som betalar. Problemet är dock att det ofta är svårt för den som ensam betalat att få tillbaka pengarna från de övriga skadeståndsskyldiga. Detta kan vara särskilt svårt när det gäller omyndiga gärningsmän, varför enskilda ungdomar riskerar att hamna i långvariga skuldproblem.

Dessutom förekommer det att borgenärer kräver in pengar för fordringar som uppkommit före gäldenärens 18-årsdag. Kronofogdemyndigheten har själv, genom manuell kontroll av olika mål, undersökt antalet svarande med en skuld som uppkom innan de fyllde 18 år, oaktat när fordringarna skickades in. Antalet ansökningar som riktades direkt mot personer under 18 år minskade med nästan 130 personer mellan 2011 och 2012. Mellan samma år ökade dock antalet ansökningar riktade mot 18–25-åringar (där skulden uppstod innan de fyllde 18 år) med drygt 110 personer.

Det förefaller således finnas en systematik i att borgenärer väljer att skicka in fordringar först när gäldenärerna fyllt 18 år, trots att skulden uppkommit när gäldenären var omyndig och således, enligt lag, inte kan ingå avtal.

Trots att mycket har gjorts för att minska risken för att barn ska bli skuldsatta händer det fortfarande att barn blir skuldsatta och hamnar hos Kronofogden. Det borde inte behöva hända i Sverige i dag. De flesta barn drabbas dock indirekt av överskudsättning genom att de lever i en familj där en förälder eller båda föräldrarna är överskudsatta. Närmare 40 procent av alla skuldsaneringsgäldenärer har enligt den statliga utredningen Ut ur skuldfällan hemmavarande barn. Ett annat exempel på hur barn drabbas indirekt är

i samband med löneutmätning, då föräldrar som är överskuldssatta inte får tillgodoräkna sig kostnader för att kunna betala underhållsstöd. Inte heller kostnader för umgängesresor godkänns som en utgift vid löneutmätning, vilket kan få till följd att föräldrar inte har råd att besöka sina barn. Det är inte rimligt att skuldsatta föräldrar inte kan besöka sina barn eller barn inte får träffa sina föräldrar när de lever på en annan ort.

När det görs en barnkonsekvensanalys är det därför viktigt att se hur överskuldssättning drabbar barn både indirekt och direkt. Det bör därför göras en barnkonsekvensanalys av dagens regelverk och lämnas förslag som förbättrar situationen för alla de barn och unga som lever i familjer med överskuldssättning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6.3 Slutlig preskriptionstid

I den senaste utredningen Överskuldssättning i kreditsamhället? (SOU 2013:78) föreslås att det ska införas en slutlig preskriptionstid för skulder, motsvarande det system som finns i Finland. Det skulle innebära att preskriptionstiden börjar löpa tre månader efter att betalningsfastställelse beslutas och att det sedan finns två preskriptionstider för slutlig preskription, 15 eller 20 år. När en fysisk person förelagts betalningsskyldighet till en juridisk person är preskriptionstiden 15 år. När en fysisk person har en skuld till en fysisk person, eller om skulden grundar sig på ett brott för vilket gäldenären dömts till fängelse eller samhällstjänst, är preskriptionstiden 20 år. Utredningen föreslog även att preskriptionsregeln för slutlig preskription inte bör gälla enbart nya, utan också existerande, fordringar.

För de överskuldssatta utan hopp om att någonsin komma ur en skuldspiralsom innebär att varje extra intjänad krona ska mätas ut skulle en slutlig preskriptionstid ha stor betydelse för möjligheten till rehabilitering och omstart. En preskription skulle sätta stopp för en accelererande och alltmer omöjlig situation. För en svårt överskuldssatt person är skuldsanering en mera verkningfull, men också mer svåråtkomlig och svår genomförbar, process. Slutlig preskription är således inte ett fullgott alternativ utan ska ses som en komplettering till möjligheten att få skuldsanering. Dessa åtgärder står inte heller i vägen för varandra. En slutlig preskriptionstid syftar till att säkerställa att den som under många år levt med statliga tvångsåtgärder mot sig åtminstone ska garanteras att situationen inte hela tiden förvärras utan så småningom faktiskt kan gå åt rätt håll.

Regeringen bör återkomma med ett förslag som innebär att det införs en slutlig preskriptionstid för skulder. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

7 Förbjud snabblån

De som tar snabblån är oftast familjer med svag ekonomi och lägre återbetalningsförmåga, något som i sin förlängning kan leda till att familjen hamnar i en skuldfälla och riskerar att fastna i överskuldssättning. En rapport från LO visar att överskuldssättning är en tydlig klassfråga, och vi ser hur låginkomsttagare, ensamstående, låg- och medelutbildade, sjuka, arbetslösa och hyrestagare är överrepresenterade bland de långvarigt överskuldssatta (Den bortglömda ojämlikheten, LO 2016).

Det cyniska är att många snabblåneföretag har som affärsmodell att rikta in sig på konsumenter med svag ekonomi genom att erbjuda snabblån till närmast ockerliknande ränta. Lån som alltså blir oerhört dyra. Det är inte ovanligt att den som tagit ett snabblån måste ta ett nytt snabblån för att betala det gamla, och så är en fast i en ond cirkel.

Vänsterpartiet välkomnar den skärpta lagstiftningen när det gäller konsumentkrediter eller snabblån, som bl.a. innebär att företagen nu måste ha tillstånd av Finansinspektionen för att bedriva verksamhet och att Konsumentombudsmannen fått mer effektiva sanktionsmöjligheter när näringsidkare bryter mot bestämmelser om marknadsföring och avtalsvillkor i samband med snabblån (prop. 2013/14:107, bet. 2013/14:FiU14, rskr. 2013/14:206).

Det är positivt att riksdagen 2018 beslutade att skärpa lagstiftningen kring snabblån (2017/18:CU20). Tyvärr är dessa åtgärder inte tillräckliga, utan mer måste göras för att skydda de allra mest utsatta konsumenterna. Vänsterpartiet vill få bort snabblånen helt från marknaden. Sverige klarade sig före 2006 alldeles utmärkt utan denna typ av lån. Mot denna bakgrund anser Vänsterpartiet att sms-lån och andra snabblån bör förbjudas.

Regeringen bör snarast lägga fram ett förslag som innebär att sms-lån och andra snabblån förbjuds. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

8 Kreditprövning

Svenskarnas skulder har ökat långt snabbare än inkomsterna och internationellt sett har Sverige rekordhög skuldsättning hos privatpersoner. Som del av den disponibla inkomsten har skulderna ökat från 90 till 170 procent från 1990-talets mitt till nu. I dag är de privata skulderna 1,5 gånger högre än genomsnittet i euroområdet enligt Överskuld-sättning i kreditsamhället? (SOU 2013:78).

Bolåneskulden ökar inte längre i samma takt men konsumtionslånen fortsätter att stiga. Sedan 2008 har de nästan tredubblats och står nu för 18 procent av hushållens skulder men samtidigt för majoriteten av skuldbetalningarna enligt Finansinspektionens rapport Svenska konsumtionslån. Dessa lån kan därför innebära risker för enskilda individer och hushåll men också i förlängningen ökade kostnader för hela samhället. De offentliga utgifterna kan öka p.g.a. ökade sjukvårdskostnader och behov av arbetsmarknadsinsatser, försörjningsstöd m.m. Kronofogdemyndigheten beräknade 2008 samhällskostnaderna för överskuldssättning till mellan 30 och 50 miljarder kronor per år.

Även hårt skuldsatta kan låna pengar eftersom många långgivare slarvar med kreditprövningen. Konsumentverket har granskat ett fyrtiotal bolag sedan 2012. I många fall struntar låneföretagen i att ta in uppgifter om kundernas inkomster och utgifter innan de lånar ut. Men trots att det saknas grundliga kreditprövningar löper dessa bolag liten risk eftersom Kronofogden fungerar som en garant för att lånebolagen ska få igen pengar även vid en slarvig kreditprövning. Myndighetens tjänstemän driver in skulderna åt bolagen.

Vart sjunde lån har inneburit ett inkassokrav för låntagaren. Det tyder på att många låntagare kan ha betalningssvårigheter. Av de låntagare som prövats med en kvar-att-leva-på-beräkning fick vart tjugonde lån ett inkassokrav. En grundlig kreditprövning kan minska andelen låntagare med inkassokrav (Svenska konsumtionslån).

För att skapa incitament för långgivarna att göra ordentliga kreditprövningar, och därmed minska riskerna för överskuldssättning och de kostnader som individer och

samhälle drabbas av i en sådan situation, behöver de bolag som inte gör erforderliga prövningar tvingas att ta ett större ekonomiskt ansvar när skulderna hamnar hos Kronofogden.

Regeringen bör återkomma med förslag om att långivaren ska stå för en större kostnad vid verkställighet hos Kronofogden om inte tillräcklig kreditprövning har genomförts och säkerhet inte krävts för lånet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

9 Könsdiskriminerande reklam

Könsdiskriminerande reklam påverkar forandet av människors identitet och motverkar samhällets jämställdhetssträvanden. Sverige har genom olika internationella konventioner åtagit sig att motverka könsdiskriminering. Dock är varken marknadsföringslagen eller diskrimineringslagstiftningen tillämplig på könsdiskriminerande reklam. Lagstiftaren har i stället överlåtit åt näringslivet att genom frivilliga åtgärder motverka den könsdiskriminerande reklamen.

Reklamen är ett medel som används i kommersiellt syfte för att påverka oss att konsumera. Även om reklamen har till huvudsyfte att öka efterfrågan på varor och tjänster påverkar den också mottagarens medvetande när det gäller frågor som inte har något direkt samband med de utannonserade varorna och tjänsterna. Reklamen skapar och upprätthåller stereotypa idealbilder av män och kvinnor. Bilderna är nästan utan undantag retuscherade, vilket leder till att de befäster ett skönhetsideal som inte existerar i verkligheten, något som kan få framför allt unga tjejer att må psykiskt dåligt. Skönhetsideal och objektivering i reklam kan skapa en snedvriden kroppsbild och ge ett lägre självförtroende. Reklamen skapar och upprätthåller den heterosexuella normen. Könsdiskriminerande reklam påverkar forandet av människors identitet och motverkar samhällets jämställdhetssträvanden.

Eftersom könsdiskriminerande reklam är ett allvarligt samhällsproblem som kräver effektivare åtgärder än vad den branschfinansierade organisationen erbjuder menar Vänsterpartiet att en lagreglering är nödvändig i enlighet med den utredning som presenterades 2008 (SOU 2008:5).

Enligt vår mening är ett förbud den enda möjligheten att sätta stopp för könsdiskriminerande reklam. I våra nordiska grannländer finns redan ett förbud mot könsdiskriminerande reklam och det är hög tid att Sverige följer de andra nordiska ländernas exempel. Regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning om förbud mot könsdiskriminerande reklam i enlighet med utredningens förslag. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

10 Omvänt nixregister

Vänsterpartiet anser att Nixregistret så som det ser ut i dag har stora brister och att det inte ger konsumenterna ett tillräckligt skydd. Det har blivit allt vanligare på nätet att enskilda avkrävs personuppgifter vid användandet av olika tjänster, trots att det egentligen inte skulle behövas för tjänstens funktion. Det är även vanligt förekommande att enskilda lockas att lämna ifrån sig sina uppgifter exempelvis genom gratiserbjudanden

eller i samband med olika tävlingar. Medvetenheten om vilka följder det kan få att lämna ifrån sig sådana uppgifter och hur uppgifterna sedan används är generellt sett låg. De flesta företag är dessutom dåliga på att informera om att det i praktiken innebär att en samtycker till att ens uppgifter kan spridas vidare till exempelvis företag i koncernen, evenemangspartner, tredje part etc. Detta får till följd att företag som en inte har ett kundförhållande till kan ringa, trots spärr i Nixregistret.

Andra problem med Nix är att det tar för lång tid för en spärr att träda i kraft och att rätten att ringa trots Nixspärr utifrån etablerade kundförhållanden gäller under en alldeles för lång tid efter det att avtalet med det aktuella företaget upphört att gälla. Ett kundförhållande kan med dagens teknik gå blixtnsnabbt att etablera, varmed det omvända – att plocka bort namn och nummer ur ett register – rimligtvis borde gå lika snabbt. Så är dock inte fallet, vilket skapar en obalans till konsumentens nackdel.

Vänsterpartiet föreslår införande av ett omvänt nixregister, dvs. att de konsumenter som vill ta emot direktreklam och försäljning via telefon anmäler detta till registret. Konsumenten gör då ett aktivt val att kunna bli uppringd i marknadsföringssyfte.

Regeringen bör återkomma med ett förslag om att införa ett omvänt nixregister. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Enligt marknadsföringslagen är det inte tillåtet att skicka sms eller mms i marknadsföringssyfte till mobiltelefon utan att konsumenten först samtyckt till det. Trots detta ökar antalet anmälningar till Konsumentverket angående sms-reklam till konsumenter som inte godkänt det i förväg. Många anmälningar gäller även företag som tillhandahåller tjänster som ringsignaler eller spel som riktar sig till barn som beställer tjänsten i tron att den är gratis.

Regeringen bör återkomma med ett förslag som syftar till att hindra oseriösa försäljningsmetoder via mobiltelefoner och sms. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Jon Thorbjörnson (V)

Christina Høj Larsen (V)

Linda Westerlund Snecker (V)

Mia Sydow Mölleby (V)

Jessica Wetterling (V)